

דרוש כב

ויותר יעקב לברו כי ויאמר שלחני כי וישא יעקב עיניו כי :

לברא

אל הביאור בקישור ובתיבת הפרשיות ולהכת
הכתובים נקדים ראשית דברי כבוד אבי
מארי מ"ו הרב הגדול הדרשן המפורסם מהוי אליעזר
זלצ"ה כנגמ' לו תהלה אמור מלה ביאור נפלא במאמר
ז"ל (חולין ז"א) ויאמר שלחני פי עליה השחר אמר לו
גנב אתה או קביוסמס אתה שמעירא מפני השחר אמר
לו מלאך אתי ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר
שירה עד עכשיו , עכ"ל , וזו פלאי תאזנה דרך
ושבון יצא להם ז"ל לומר שלא הגיע זמן שירה שלו עד
כה וגם אם כן ה' , ה' ראוי לו להכין עצמו יום
או יומי' מקודם לא להאבק כל הלילה עד אור הבוקר ואמר
הוא ז"ל כי באתי עיקר שירות המלאכי' הוא על איזה שירות
ושליחות כאשר ימלאו רצון קונם ומפץ קורס יבואו בש"ר
לפניו להודות ולהלל על ככה למען יזכו לשירות אחרת
וכמו שאמר דוד ברכו ד' מלאכיו גבורי כח עושי דברו
לשמוע בקול דברו רצונו כשעושים דברו יברכו וישבחו
למען יזכו עוד לשמוע בקול דברו ומעתה ישאל השואל

ויותר תחבבה

על היצ"ר אשר גם הוא אחד מצבא מרום צמרום כמ"ס
הוא שטן הוא היצ"ר הוא מלאך המות והוצא צרש"י
ז"ל פ' קרח שאמר לאהרן אתה שלחנו של משה ואני
שלחנו של מקום וכו' , ועיקר שליחותו להטות לבות
צני אדם מדרך הטוב והחסידים אל המות והרע עתה אי'
איעזב מקומו וזמנו לומר שירה היחזק כי יסופר שעל
הרע חלילה יזכיר שח לומר שירה לפניו ותעלה הלא
אפילו מצרים אשר הרעו לעשות מכל אשר לפניהם ,
ובעצמם כים בקשו מלאכי השרת לומר שירה בער בהם
ואמר מעשי ידי טובעים כים ואתם מבקשים לומר שירה
ואם בתיבול הגוף כך בתיבול הנפש עמכו"ל ואולם
באמת אם אמנם שהיצ"ר עיקר שליחותו הוא להטות
להדית מדרך הסיים אבל עיקר הכוונה בשליחות זה
הוא הסיפור הגמור שהמוסר יתחפש ברב כח ויהגדר
פניו בכל עוז לבלי לכת אחר דעתו ועצתו לא מנהו
ולא מתקנתו למען הרבות שחרו כמ"ס לפוס נערא
אברהם זה הוא עיקר הכוונה לו ותעלה בשליחות הוא
ממלא אמר מעתה כאשר יקרה לפניו איש נדיק ישר

ונאחזק

והחיה של תורה הדי'א הוי כל זמא לכו לחיים עכליה
ולכאורס סוף המאמר סופר לתחלתו מחלה אחר גם
אויביו ישלם אמו זה היצ'ר ואסי' אחר בחוך שבעים
וכו' וקראו שונא וגולן הרי שאין שלום ציניהם כל ימיו
ואולם לקי דרכו ז"ל הוא בכון מאוד, כי אם אמנם
בפעולותיו גמל גם בדמ' לאויב ושונא וגולן מאין
כמוהו כל היום לוחם ילמנו פורש רשת ליד מעגל
כורס שוחה להפילו עד שבעים ועד שמורים אולם לבו
בל עמון חפצו ורצונו הוא גאחה פתחל בו ב"ש ואלריך
משוקטן ובו אן יקרא לשלום לך ו"ש בדרות דיוכ' כלות'
כשדרכו דצוים בעני' ד' ומתגבר על יצרו אן קא' גם הוא
ישלים אמו כי זה חפצו ורצונו האמיתי אין מאן כברו
ואולם לאשר עיקר כח המגברות עליו הוא ע"י עסק
התורה כמ"ס לגולם ירגיו אדם יצ"ט על יצ'ר נצחו
מוטב ואם לאו יעסוק בתורה עוד אמרו בראתי יצ'ר
בראחי תכלין כנגדו והוא הפורס וע"י אחר דוד כל
פנמותי וכו' מי כחוך מניל עני' וכו' מבולן רצונו שנתן
לנו חורק אחת להסגבר דה עליו בפעולותיו המיוגנים
אשר נדמה בעניגס לגולן גדול ועצום מאין כמוהו,
ולאשר באחת הוא גם הוא חפץ באלה ומשחוקק עליהם
כמו הרעב והצמא המשחוקק ללחם ומים ע"כ הסמך
לן מ"ס שלמה אס'רעב סונאך וכו' כלומר מדע
באמנה כי אם אמנם בתופת מלחמה נלחם כך וגמל
בענינו לשונא, הנה הוא רעב ללחם וזמא למים
משחוקק ומצפה לגאחה ומימה של תורה אשר בהמה
תלחם אמו ופחקה בשלים על ראשו באלה הוא חפץ
זה שסיים שם בסוף התקרא בי גמלים אמה סומס
על ראשו ודי' ישלם לך ישלם מלסון שלום כמ"ס גם
אויביו ישלים אמו כי זה הוא חפצו ורצונו שחמקה
גמלי' על ראשו וממשול בו אז יקרא לשלן' לך ע"כ הגיה' :

ואני באתי אחריו למלאות דבריו קדושים אשימה
וירוח לי בזה להמתיק יותר ענין השיר של
המלאך הזה ולהבין האחרון של הקאבקות עד כה
למה לא פגע בו בדרך הלכות לבית לכן או בהיותו שם
בשדה עם נאנו, גם ליטב כמה הערות ודקדוקים
שפרשה זו, א מ"ס כי שרית עם אלקים ועם אנשים
הלא לא שר בעת ההוא רק עם אלקים לכד דהיינו
המלאך, ב שאלת הגידה נא שמך אין לו פירוש מאי
בעי יעקב בזה, ג מ"ס ויברך אותו שם הלא כבר
ברכו ואמר לא יעקב וכו' ודרשת סכול' בזה ידוע,
ד שמיכת

והאמן אשר יוכל להתפשט ולהאבק עמו בכל מיני פתוים
כמ"ס כל הגדול מסבירו יצרו גדול סמנו והוא באמונתו
יחיי' ולא יסור למשחעתו אז הוא זמנו האמיתי לומר
שירה כי גמר והשלים השלימות כחפצו ורצונו יפעלה,
והל' נודע שהמלא' הזה אס' אבק עמו הוא השפןא' היצ'ר
וכו' ומי'ם ברא אלקים אדם על הארץ לא זכה לגמור
השירות והשלימות שלו עפ"י בונה הרצו' והמעולה אשר
אמרנו כי עשרה דורות הראשונים והשנים מאדם עד
נח וממנו עד אברהם השמיטו התעיצו הין מבעי'סין
ובאין וספן קמו מן בלכות גם באבות קדושים אשר
לפניו אברהם ויצחק לא פסקה וזהמא לגמרי ומלא כהם
מקום תפיסה קצת מנד מה כמ"ס (שבת קמו) עד ג'
דורות לא פסקה וזהמא מאבותינו אברהם הוליד את
ישמעאל יצחק הוליד את עשו יעקב הוליד י"ב שבטים
שלא בי' בהם שום עמץ ודופי, עכליה, ולכך כאשר
מלא אים אשר כלבנו אשר בסס ברוב קילו בי ועמוד
כנגדו והמאור ברוב סיל סלק ודי' במקצר בשלימותו ויאבק
עמו כל הלילה למען הו'יא הבוגה המעולה מכח אל
הפועל על נד המעונה היותר אפסרי וכאשר דא' אחר
בל היגיעות והעזרת כי לא יכול לו צומ ואמר שלחמי
בי מי'ם שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשין
כאן נמצא זמן המוקשר והאמיתי לאשר נגמר ונשלם רצון
צורא ומשגבהו הקוב אשר חשב בשלימות הזה והוא פירוש
לחמד ונפלא במאמ' המוקשה הלזה וכזה פירש מ"ס הכחוב
(בראשית) לפתח חטאת רובן וכו' רצונו אמנם החטאת
רובן מיד לפתח בגינו מרמס ואולם אליך משוקטן,
רצונו משוקק החטאת הוא היצ'ר אליך שאמה תמשול
בו למען ישלם בזה רצונו ויפעלה כמו שאמרנו והוא פי'
גכן נראה וקרוך למרכו האמת, זה קורף דברי כבוד
אבא מארי ז"ל ודפח' :

גובחיבורי בבוד חכמים פירשנו בדבריו מאמרם
ז"ל במדרש (כ"ר ג"ד) ברצות ד' דרכי
איש גם אויביו ישלים אמו וכו' ר"י בן לוי אמר זה
יצר הרע בנוהג בעולם אדם גדל עם חבירו ב' גי'
שנים בדרך והוא קושר לו אהבה וזה גדל עם אדם
מעשרותו ועד זקנתו אם תלאו בחוך שבעים הוא מפילו
בחוך שמונים הוא מפילו, הוא מדוך אומר בל ענמותי
תאמרנה ד' מי כחוך רציל עני משוק ממנו ועני
ואכיון מגולו, אחר ר' אבא וכו' יש גולן גדול מזה
ואמר שלמה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא
השקהו מים מלחמה של תורה הדי'א לכו לחמי בלחמי